

Zaaknummer: 1909021

COLLEGE VAN TOEZICHT
Stichting Tuchtrecht Complementaire Zorg

Beslissing d.d. 18 mei 2020 naar aanleiding van de op 2 september 2019 bij het College van Toezicht van TCZ ingekomen klacht van:

1. **De heer**, wonende te, nader te noemen “klager”, gemachtigde: geen.

Tegen

2. **De heer**, praktijkhoudende te, aangesloten bij de NVPA, nader te noemen “verweerder”, gemachtigde aanvankelijk mr., jurist MKB Contracten en Aansprakelijkheid DAS, vanaf 10 februari 2020 procederend zonder gemachtigde.

1. HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1

Het College van Toezicht heeft kennisgenomen van de volgende stukken:

- het klaagschrift met bijlagen, ingekomen op 2 september 2019;
- een brief van mr. d.d. 8 oktober 2019 (stelbericht, tevens verzoek om uitstel indiening verweerschrift);
- het verweerschrift met bijlagen, ingekomen op 5 november 2019;
- een e-mail van mr. d.d. 18 november 2019 (opgave verhinderdata, tevens verzoek om uitspraak ontvankelijkheid van klager);
- een e-mail van klager d.d. 19 november 2019 (opgave verhinderdata, tevens verzoek om informatie indiening nadere stukken en oproepen getuige);
- een e-mail van klager d.d. 23 november 2019 (opgave getuige klager);
- een e-mail en brief van de ambtelijk secretaris aan partijen d.d. 27 november 2019 (informatie oproeping getuigen, tevens afwijzing verzoek uitspraak ontvankelijkheid);

- een e-mail en brief van de ambtelijk secretaris aan partijen d.d. 3 december 2019 (oproep en informatie hoorzitting);
- een telefonisch verzoek van mr. d.d. 9 januari 2020 (opgave getuige verweerder, tevens verzoek getuige verweerder te horen buiten aanwezigheid van klager);
- een e-mail en brief van de ambtelijk secretaris aan mr. d.d. 14 januari 2020 (afwijzing verzoek horen getuige verweerder buiten aanwezigheid van klager);
- een e-mail met bijlagen van klager d.d. 30 januari 2020 (indiening nadere stukken);
- een e-mail met bijlagen van klager d.d. 30 januari 2020 (indiening stukken namens getuige klager);
- een e-mail van mr. d.d. 10 februari 2020 (onttrekking als gemachtigde);
- een e-mail van mevrouw D. d.d. 11 februari 2020 (mededeling onttrekking als getuige voor verweerder).

De mondelinge behandeling van de zaak vond plaats op 12 februari 2020, alwaar klager en verweerder in persoon zijn verschenen.

Ter zitting is op verzoek van klager als getuige gehoord mevrouw R.

Het College van Toezicht heeft partijen tijdens de mondelinge behandeling meegedeeld, dat zij de door klager op 30 januari 2020 namens de getuige ingediende stukken inhoudelijk niet in de procedure in aanmerking zal nemen, omdat de getuige geen procespartij is.

Het College van Toezicht maakt daarop een uitzondering voor twee onderdelen van deze stukken, namelijk de brief van de getuige d.d. 5 februari 2019 aan het bestuur van NVPA en de vervolg verslaggeving aan TCZ. Deze stukken worden door het College van Toezicht aangemerkt als een schriftelijke getuigenverklaring. De verklaring van de getuige tijdens de hoorzitting geldt als aanvulling daarop.

Van de getuigenverklaring is een proces-verbaal opgemaakt. Dit proces-verbaal is als bijlage aan deze uitspraak gehecht.

2. DE FEITEN

Op grond van de stukken en hetgeen ter zitting aan de orde is gekomen dient, voorzover dit van belang is voor de beoordeling van de zaak, van het volgende te worden uitgegaan.

2.1

Klager en mevrouw D., hebben zich begin 2015 gewend tot verweerder. Zij hebben verweerder verzocht relatietherapie voor hen te starten. De therapie is gestart op 19 februari 2015.

2.2

Klager en mevrouw D. hebben enkele therapeutische sessies bij verweerder gevolgd. Eind april 2015 is de relatietherapie overgenomen door mevrouw R., medevennote in de praktijk, tevens echtgenote van verweerder. In november 2015 is de relatietherapie geëindigd.

2.3

Mevrouw D. is op 24 april 2015 tevens gestart met individuele therapie bij verweerder. Deze therapie is volgens verweerder beëindigd op 2 augustus 2018.

2.4

In augustus en september 2018 heeft mevrouw D. regelmatig gebruik gemaakt van de vakantiewoning c.q. stacaravan van verweerder. Ook heeft verweerder mevrouw D. in deze maanden kajaklessen gegeven en hebben zij diverse keren afgesproken om samen te kajakken.

2.5

In oktober 2018 heeft klager op de telefoon van mevrouw D. kennis genomen van diverse seksueel getinte WhatsApp berichten tussen haar en verweerder. Klager heeft mevrouw D. daarmee geconfronteerd. Op de vraag van klager of sprake is van een relatie tussen hen werd door haar ontkennend geantwoord.

2.6

Klager heeft in november 2018 tevens contact gezocht met de praktijk van verweerder. Op het antwoordapparaat heeft klager een bericht ingesproken met het verzoek aan verweerder om hem terug te bellen, hetgeen niet is gebeurd.

2.7

In verband met de ontstane problemen tussen klager en mevrouw D. nadat klager kennis had genomen van de WhatsApp berichten, hebben beiden in november en begin december 2018 gesprekken gehad met een mediator.

2.8

Begin januari 2019 heeft mevrouw D. een echtscheidingsprocedure aanhangig gemaakt. Bij beschikking d.d. 25 september 2019 is de echtscheiding tussen klager en mevrouw D. uitgesproken.

2.9

In januari 2019 heeft klager kennis genomen van e-mailverkeer tussen mevrouw D. en verweerder. Vervolgens heeft hij contact gezocht met mevrouw D. Hij heeft haar meegedeeld van mening te zijn dat verweerder als therapeut niet professioneel zou handelen. Hij heeft voorgesteld om hierover een viergesprek te plannen. Dit viergesprek heeft niet plaatsgevonden.

2.10

Klager heeft medio januari 2019 geconstateerd dat mevrouw D. verbleef op het vakantiepark in, waar de stacaravan van verweerder staat. Vervolgens nam klager kennis van een hotelreservering voor Restaurant Landhotel te op 1 februari 2019.

2.11

Klager heeft die dag zijn ouders mevrouw D. laten volgen, die constateerden dat zij het hotel was binnengegaan. Bij het hotel bleek de auto van verweerder ook geparkeerd te zijn. Klager heeft mevrouw R. hierover geïnformeerd. Nadat zij naar het hotel was gegaan, heeft zij beiden ontkleed op het bed in de hotelkamer aangetroffen.

2.12

Klager heeft mevrouw R. toen bevestigd dat hij een seksuele relatie met mevrouw D. heeft.

2.13

Verweerder en mevrouw R. leven sinds januari 2018 gescheiden van elkaar en woonden vanaf dat moment niet meer samen. Nadat mevrouw R. verweerder en mevrouw D. in het hotel aantrof, is de echtscheidingsprocedure tussen hen aanhangig gemaakt. Tevens is de praktijk, de V.O.F. ontbonden.

2.14

Klager heeft vervolgens nog kennis genomen van WhatsApp berichten tussen mevrouw D. en verweerder in de periode februari-maart 2020. Deze berichten maken onderdeel uit van de processtukken.

2.15

Verweerder heeft het dossier van klager en van mevrouw D. op verzoek van mevrouw D., na de ontdekking van hun seksuele relatie, vernietigd.

2.16

Klager heeft verweerder telefonisch benaderd in verband met zijn klachten over het handelen van verweerder. Omdat verweerder in verband met de privacy van mevrouw D. hierover niet met klager

in gesprek wilde gaan, heeft klager zich rechtstreeks gewend tot het College van Toezicht.

3. HET STANDPUNT VAN KLAGER EN DE KLACHTEN

Klager verwijt verweerder – zakelijk weergegeven - dat hij:

- a. een seksuele relatie onderhoudt met een cliënte, namelijk de echtgenote van klager, mevrouw D.;
- b. via WhatsApp seksuele berichten stuurt aan mevrouw D.;
- c. lange telefoongesprekken met haar voert buiten de therapie om;
- d. buiten de therapie om met haar gaat kajakken;
- e. mevrouw D. laat verblijven in zijn vakantiewoning;
- f. de therapie onnodig lang heeft laten duren;
- g. zonder zijn toestemming het (digitale) dossier van klager en mevrouw D. heeft vernietigd;
- h. mevrouw D. bijstaat tijdens de echtscheidingsprocedure tussen klager en haar;
- i. geen tekst en uitleg wenst te geven op bovenstaande klachtonderdelen;

In verband met bovengenoemde klachtonderdelen schendt verweerder volgens klager de beroepscode van RBCZ, met name de artikelen III 2.1.5. en III 2.1.6 van deze beroepscode.

4. HET STANDPUNT VAN VERWEERDER

Verweerder voert – zakelijk weergegeven – aan, dat:

- a. Klager niet-ontvankelijk is in zijn klachten, omdat hij geen rechtstreeks belanghebbende is bij de behandelrelatie tussen verweerder en mevrouw D. en geen opdracht heeft gegeven tot het starten van haar therapie.
- b. Hij geen seksuele relatie met mevrouw D. had gedurende de therapie. De therapie is geëindigd op 2 augustus 2018. Bijna een half jaar daarna is een intieme relatie tussen hen ontstaan. De interne beroepscode van TCZ (*het College van Toezicht gaat ervan uit dat verweerder de beroepscode van RBCZ bedoelt*) bepaalt niet na welke periode een intieme relatie met een ex-patiënte toelaatbaar is. Daardoor ontbreekt een toetsbare norm. Verweerder ontkent dat hij tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld, maar erkent dat hij extra voorzichtigheid had kunnen betrachten.

- c. Tussen verweerder en mevrouw D. een vriendschappelijk contact is ontstaan, dat later veranderde in een intieme relatie. De tussen beiden via WhatsApp gestuurde berichten zijn niet tuchtrechtelijk verwijtbaar.
- d. Hij buiten de behandelrelatie om geen lange telefoongesprekken heeft gevoerd. Deze zijn ook niet aangetoond.
- e. Hij buiten de therapie om met mevrouw D. is gaan kajakken. Dit betrof een sportieve activiteit na de beëindiging van de behandelrelatie en is niet tuchtrechtelijk verwijtbaar;
- f. Mevrouw D. met medeweten van klager eind augustus en eind september 2018 in de vakantiewoning van verweerder heeft verbleven, buiten de aanwezigheid van verweerder.
- g. De therapie niet onnodig lang heeft geduurd. Dit klachtonderdeel is volgens verweerder ook onvoldoende onderbouwd.
- h. Hij op verzoek van mevrouw D. haar dossier heeft vernietigd. Dit betrof niet het dossier betreffende de relatietherapie. Het klachtonderdeel is onvoldoende onderbouwd.
- i. Hij mevrouw D. heeft gesteund tijdens de echtscheidingsprocedure tussen haar en klager. Dit vond plaats na beëindiging van de behandelrelatie en is niet tuchtrechtelijk verwijtbaar;
- j. Hij klager heeft meegedeeld dat hij zonder toestemming van mevrouw D. geen informatie over zijn behandelrelatie met haar kan verstrekken. Verweerder heeft klager aangeboden om een gesprek met hem en mevrouw D. aan te gaan. Omdat mevrouw D. niet bereid was tot een gesprek, heeft dit niet plaatsgevonden.

5. DE OVERWEGINGEN VAN HET COLLEGE

Het College van Toezicht overweegt als volgt:

5.1

Ontvankelijkheid klager

De klacht is door klager ingediend in zijn hoedanigheid van voormalig cliënt van verweerder. Tevens heeft klager zijn klacht jegens verweerder ingediend in zijn hoedanigheid van echtgenoot van mevrouw D.

Volgens verweerder is klager niet ontvankelijk in zijn klacht. Hij is geen rechtstreeks belanghebbende bij de individuele therapie van mevrouw D. bij verweerder. Tevens heeft klager geen opdracht gegeven tot het starten van de individuele therapie van mevrouw D. bij verweerder.

De Commissie oordeelt hierover als volgt.

In zijn algemeenheid kan in het tuchtrecht worden geklaagd door de volgende kring van personen:

1. de cliënt/patiënt zelf;
2. afhankelijk van de omstandigheden, mogelijk ook de naaste betrekkingen, zoals ouders, kinderen of echtgenoot, nabestaanden of wettelijk vertegenwoordigers van de cliënt.

Het indienen van een klacht als naaste betrekking wordt doorgaans namens de cliënt/patiënt gedaan. Dat is in de onderhavige procedure niet aan de orde. Klager heeft zijn klacht jegens verweerder op persoonlijke titel ingediend.

Klager kan als naaste betrekking van mevrouw D. ook zelf rechtstreeks belanghebbende zijn, namelijk wanneer hij door het vermeende klachtwaardige handelen of nalaten van de beroepsbeoefenaar rechtstreeks in zijn belang is getroffen.

De Commissie is van oordeel dat hiervan sprake is. Klager is door de tussen verweerder en mevrouw D. ontstane relatie rechtstreeks in zijn belang getroffen. Hij is als gevolg van die relatie persoonlijk geraakt en gekwetst. Ook heeft deze relatie, die zoals blijkt uit de feiten, in ieder geval is ontstaan in januari 2019 geleid tot een definitieve scheiding tussen klager en mevrouw D.

Verweerder heeft als productie 3 bij het verweerschrift een bladzijde overgelegd van een beschikking van de rechtbank Noord-Nederland. Daaruit blijkt dat de rechtbank Noord-Nederland op 25 september 2019 de echtscheiding tussen klager en mevrouw D. heeft uitgesproken. Deze echtscheiding diende vervolgens nog te worden ingeschreven in de registers van de burgerlijke stand.

Klager heeft de klacht ingediend op 2 september 2019. Op dat moment waren klager en mevrouw D. nog gehuwd.

Klager is naar het oordeel van de Commissie rechtstreeks belanghebbende en daarmee klachtgerechtigd, zoals bepaald in artikel 10 lid 3 sub a van het reglement. Tevens is de klacht tijdig ingediend bij het ambtelijk secretariaat van het College van Toezicht van TCZ. Klager is ontvankelijk in zijn klacht.

5.2

De beoordeling van de klachten

5.2.1.

Toetsingskader

Uit de facturen van verweerder blijkt dat verweerder is aangesloten bij een aantal beroepsverenigingen, namelijk NVAGT/EAGT en NVPA.

De NVPA is aangesloten bij de koepelorganisatie RBCZ.

TCZ organiseert de tuchtrechtspraak voor de beroepsverenigingen en haar leden, die bij RBCZ zijn aangesloten.

Reglement tuchtrechtspraak TCZ

Artikel 3 van het reglement tuchtrechtspraak van TCZ luidt als volgt:

Artikel 3 Werkingssfeer

1. Een beroepsbeoefenaar is onderworpen aan tuchtrechtspraak ter zake van:
 - a. Enig handelen of nalaten in strijd met de zorg die hij in die hoedanigheid behoort te betrachten ten opzichte van:
 1. degene, met betrekking tot wiens gezondheidstoestand hij bijstand verleent of zijn bijstand is ingeroepen;
 2. degene die, in nood verkerende, bijstand met betrekking tot zijn gezondheidstoestand behoeft;
 3. de naaste betrekkingen van de onder sub 1 en 2 bedoelde personen.
 - b. Enig ander dan onder a bedoeld handelen of nalaten in die hoedanigheid in strijd met het belang van een goede uitoefening van de complementaire gezondheidszorg.
2. Het in lid 1 van dit artikel omschreven handelen of nalaten is nader uitgewerkt in de beroepscode die op de beroepsbeoefenaar van toepassing zijn.
3. Indien een beroepsbeoefenaar het lidmaatschap van een beroepsvereniging opzegt, of indien de inschrijving van de beroepsbeoefenaar in het register wordt geschorst of doorgehaald, blijft de beroepsbeoefenaar onderworpen aan de bepalingen van het reglement tuchtrechtspraak, voor zijn handelen of nalaten gedurende de periode van zijn inschrijving.

Verweerder is als therapeut onderworpen aan de beroepscode van RBCZ. Tevens dient verweerder zich op grond van artikel 3 lid 3 van het reglement tuchtrechtspraak van TCZ te houden aan de bepalingen van de beroepscode van de beroepsverenigingen, waarbij hij is aangesloten.

Beroepscode RBCZ

Klager heeft in zijn reactie op het verweerschrift van verweerder, ingediend op 30 januari jl., gesteld dat verweerder de beroepscode van RBCZ heeft geschonden, met name de artikelen III.2.1.5 en III.2.1.6.

Rekening houdend met de aard en de inhoud van de diverse onderdelen van de klacht jegens verweerder, zal de Commissie in deze uitspraak beoordelen, of en in hoeverre verweerder de onderstaande bepalingen van de beroepscode van RBCZ heeft geschonden:

III.2.1.4 Vermijden van het vermengen van professionele en niet-professionele rollen. De beroepsbeoefenaar vermengt professionele en niet-professionele rollen niet zodanig met elkaar dat hij niet meer in staat kan worden geacht een professionele afstand tot de betrokkene(n) te bewaren of dat de belangen van de betrokkene(n) worden geschaad.

III.2.1.5 Geen seksuele gedragingen ten opzichte van en geen seksuele relatie met de patiënt/cliënt. De beroepsbeoefenaar onthoudt zich van seksuele toenadering ten opzichte van zijn patiënt/cliënt en gaat niet in op dergelijke toenaderingen van de kant van de patiënt/cliënt. De beroepsbeoefenaar onthoudt zich van gedragingen die seksueel getint zijn of in het algemeen als zodanig kunnen worden opgevat. De beroepsbeoefenaar gaat met zijn patiënt/cliënt geen seksuele relatie aan tijdens de professionele relatie, of direct aansluitend daaraan.

Hetzelfde geldt voor de relaties met andere betrokkenen, waarbij sprake is van een 'gezagsverhouding' of grote afhankelijkheid. Indien sprake is van gevoelens, niet behorend bij de professionele relatie, dient de beroepsbeoefenaar direct de vertrouwenspersoon van de beroepsorganisatie of de koepelorganisatie te worden geraadpleegd. Alsdan zal een collega beroepsbeoefenaar worden benaderd om de behandeling voort te zetten.

*III.2.1.6 Persoonlijke relatie na het beëindigen van de professionele relatie
Bij het aangaan van een persoonlijke relatie na het beëindigen van de professionele relatie, vergewist de beroepsbeoefenaar zich ervan dat de voorgaande professionele relatie geen onevenredige betekenis meer heeft. Als het hierbij gaat om een seksuele relatie is de beroepsbeoefenaar er verantwoordelijk voor dat hij desgevraagd kan aantonen dat hij bij het aangaan van deze relatie alle zorgvuldigheid in acht genomen heeft, die van hem als professioneel beroepsbeoefenaar verwacht mag worden.*

Beroepscode NVPA

Tevens zal de Commissie beoordelen of en in hoeverre verweerder artikel 8 lid 7 van de beroepscode van de beroepscode van de NVPA heeft overschreden. Deze bepaling luidt als volgt.

Artikel 8

Lid 7

De NVPA-therapeut is gehouden te handelen vanuit zijn beroepsverantwoordelijkheid, gezien de specifieke aard van de hulpverleningssituatie, die gebaseerd is op wederzijds vertrouwen en een bepaalde afhankelijkheid van de cliënt. Misbruik van deze relatie wordt beschouwd als nalatigheid, verwaarlozing of opzettelijke schending van de verantwoordelijkheid, die de therapeut heeft tegenover zijn cliënt.

Misbruik houdt onder andere in, dat de therapeut zijn eigen belangen en problemen stelt boven het belang van de cliënt, zoals daar zijn:

- * seksueel contact*
- * emotionele belangen*
- * sociale belangen*
- * financiële belangen.*

Iedere inbreuk, zoals hierboven omschreven, is een handelen in strijd met de beroepscode, en een feit, waarop het Klacht- en Tucht recht van toepassing is als "misbruik van de therapeutische relatie".

Het aangaan van een intieme relatie met een (voormalig) cliënt/patiënt en een toetsbare norm/termijn

De tuchtklachten van klager jegens verweerder betreffen inhoudelijk voornamelijk de omstandigheid dat verweerder een intieme relatie met de echtgenote van klager is aangegaan. Volgens klager heeft verweerder daardoor onprofessioneel gehandeld.

De voormalig gemachtigde van verweerder heeft in haar verweerschrift opgemerkt dat de beroepscode van RBCZ geen termijn stelt waarbinnen een intieme relatie met een voormalig cliënt toegestaan is, zodat een toetsbare norm ontbreekt.

Daaraan kan worden toegevoegd dat artikel 8 lid 7 van de beroepscode van de NVPA evenmin een concrete termijn noemt. Niettemin is volgens de Commissie wel degelijk sprake van een toetsbare norm, gelet op de formulering van bovengenoemde bepalingen.

Voor de beantwoording van de vraag of verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld, staat volgens het College van Toezicht het handelen van verweerder centraal. De termijn waarbinnen verweerder na beëindiging van de behandelrelatie met mevrouw D. een relatie met haar is aangegaan, is hierbij niet doorslaggevend.

Hieraan voegt de Commissie nog het volgende toe:

Verweerder is niet alleen gebonden aan de beroepscodes van RBCZ en de NVPA, maar ook van de NVAGT. Deze vereniging is niet aangesloten bij RBCZ en valt daarmee formeel niet onder het bereik van het tuchtrecht door TCZ. Echter, de beroepscode van NVAGT stelt wel een concrete termijn waarbinnen het na de beëindiging van de therapie niet is toegestaan een relatie met een (voormalig) cliënt aan te gaan, namelijk een half jaar.

De ethische code van de beroepsvereniging NVAGT bepaalt in artikel 3.5.6.

3.5.6 De gestalttherapeut zal tijdens de therapie en tot een half jaar na beëindiging van de therapie geen seksuele of anderszins niet professionele relatie met de cliënt hebben of aangaan.

Naar het oordeel van de Commissie heeft verweerder er blijk van gegeven bekend te zijn met deze termijn. De Commissie komt hierop nog terug in deze uitspraak.

5.2.2.

De Commissie zal, met inachtneming van het bovenstaande, thans ingaan op de inhoudelijke beoordeling van de diverse klachtonderdelen. De Commissie constateert dat de klachtonderdelen a t/m e en klachtonderdeel h inhoudelijk met elkaar verweven zijn. Deze klachtonderdelen betreffen de professionele en niet-professionele rollen van verweerder en het aangaan van een seksuele relatie met een (voormalig) cliënt. Deze klachtonderdelen zullen in verband met hun samenhang gezamenlijk worden beoordeeld.

De overige klachtonderdelen f, g en i zullen vervolgens afzonderlijk worden beoordeeld.

5.3

Klachtonderdeel A tot en met E en H

Klager verwijt verweerder dat hij:

- Een seksuele relatie met zijn echtgenote, mevrouw D., onderhoudt;
- Seksuele berichten aan haar stuurt via WhatsApp;
- Lange telefoongesprekken met haar voert buiten de therapie om;
- Buiten de therapie om met haar gaat kajakken;
- Mevrouw D. in zijn vakantiewoning laat verblijven, waar verweerder zelf permanent ook verblijft;
- Mevrouw D. bijstaat in de echtscheidingsprocedure tussen klager en haar.

Beoordeling

5.3.1.

Klachtonderdeel A. Seksuele relatie

De kern van de tuchtrechtelijke verwijten van klager jegens verweerder betreffen het feit dat verweerder een intieme relatie is aangegaan met de echtgenote van klager, mevrouw

5.3.1.1.

Klager en verweerder verschillen van mening over de vraag, wanneer de individuele therapie van mevrouw D. bij verweerder is geëindigd, en wanneer de intieme relatie tussen verweerder en mevrouw D. is ontstaan.

Partijen verschillen tevens van mening over de doelstelling van het kajaklessen die verweerder aan mevrouw D. gaf (al dan niet therapeutisch) en het gebruik van de vakantiewoning van verweerder door mevrouw D. (verbleef mevrouw D. daar alleen of samen met verweerder?).

5.3.1.2.

Partijen hebben hun standpunt toegelicht in het klaagschrift en het verweerschrift. Tevens heeft klager een reactie op het verweerschrift van verweerder ingediend, vergezeld van diverse nadere bewijsstukken. Tenslotte hebben partijen hun standpunten nader kunnen toelichten tijdens de hoorzitting.

5.3.1.3.

Voor de Commissie zijn diverse zaken, ondanks daartoe gestelde vragen tijdens de hoorzitting, onduidelijk gebleven. De Commissie zal de diverse klachtonderdelen daarom beoordelen aan de hand van de verkregen informatie.

5.3.1.4.

Klager heeft op 30 januari 2020 een nadere reactie op het verweerschrift van verweerder ingediend en tevens nadere stukken overgelegd. Na de indiening van deze stukken heeft de gemachtigde van verweerder zich onttrokken. Als gevolg daarvan was het de verantwoordelijkheid van verweerder om ter zitting zelf te reageren op de inhoud van deze stukken en de juistheid daarvan te weerleggen. Verweerder heeft ter zitting meegedeeld dat hij de juistheid van de ingediende stukken erkent. De stellingen van klager en de inhoud van de overgelegde stukken zullen daarom als niet danwel onvoldoende weersproken, als juist worden aangemerkt.

5.3.1.5.

Verweerder heeft gesteld dat hij moeite heeft met de wijze waarop de stukken door klager zijn verkregen. Met deze stelling doelt verweerder op de wijze waarop klager kennis heeft gekregen van de e-mail en WhatsApp berichten tussen verweerder en mevrouw D.

De Commissie kan niet nagaan op welke wijze de informatie door klager is verkregen. Volgens klager heeft hij de informatie deels verkregen omdat mevrouw D. haar e-mailaccount niet had afgesloten, nadat zij gebruik had gemaakt van zijn laptop. Op welke wijze de WhatsApp berichten zijn achterhaald, is de Commissie niet bekend. Wel is duidelijk geworden dat mevrouw D. in het najaar van 2018 haar telefoon vergrendelde, terwijl dat daarvoor niet het geval was.

De Commissie kan zich de reactie van verweerder op de ingediende stukken voorstellen, gelet op het compromitterende karakter van een deel van de stukken. Zij ziet echter geen aanleiding om de verkregen informatie buiten beschouwing te laten.

5.3.1.6.

Partijen verschillen over diverse zaken van mening. Tevens zijn diverse zaken onduidelijk en/of voor de Commissie tegenstrijdig. De Commissie noemt daarvan enkele voorbeelden.

1. *Einddatum therapie*

Verweerder heeft in zijn verweerschrift gesteld dat de therapie van mevrouw D. is geëindigd op 2 augustus 2018.

Klager heeft dit betwist en gesteld dat mevrouw D. op 15 augustus ook nog een afspraak bij verweerder heeft gehad.

Tevens is duidelijk geworden dat nog een afspraak op de praktijk heeft plaats gevonden op 12 november 2018. Voor deze afspraak is een factuur gemaakt, die echter op de naam M.S was gesteld. Verweerder heeft tijdens de hoorzitting verklaard dat de factuur een afspraak van hem met mevrouw D. betrof. Deze afspraak was een privé gesprek tussen hen op de praktijk.

De Commissie gaat er daarom van uit dat 15 augustus 2018 geldt als einddatum van de therapie.

2. *Aanleiding einde therapie*

Verweerder heeft in zijn verweerschrift gesteld dat de therapie van mevrouw D. eindigde in juli 2018, nadat zij verweerder had meegedeeld zonder therapie verder te kunnen. De therapie zou vervolgens in gezamenlijk overleg op 2 augustus 2018 zijn geëindigd.

Deze stelling staat haaks op de mededelingen van verweerder tijdens de hoorzitting. Tijdens de hoorzitting heeft verweerder verklaard, dat de therapie haperde en er geen vooruitgang was. Verweerder heeft mevrouw D. meegedeeld dat de therapie daardoor geen zin meer

had. Uit het voorgaande blijkt volgens de Commissie, dat de therapie niet is geëindigd, omdat het doel daarvan is bereikt, maar juist omdat dit doel niet is bereikt.

De Commissie concludeert op grond daarvan, dat mevrouw D. nog steeds hulp nodig had en kwetsbaar was op het moment dat de therapie eindigde. De Commissie neemt hierbij in aanmerking dat mevrouw D. al vanaf 2015 individuele therapie bij verweerder heeft gevolgd. Volgens de Commissie had het op de weg van verweerder gelegen om mevrouw D. te verwijzen naar een andere therapeut en zelf afstand te nemen van haar. Dit is echter niet gebeurd. Verweerder is in beeld gebleven bij mevrouw D. en heeft het contact met haar buiten de praktijk om juist geïntensiveerd, door haar de mogelijkheid te bieden gebruik te maken van zijn vakantiewoning, door kajaklessen te geven en samen met haar te kajakken. De Commissie kent aan deze omstandigheden belangrijke betekenis toe bij de inhoudelijke beoordeling van de vraag of verweerder de op hem toepasselijke beroepscode heeft geschonden.

3. *Begindatum intieme relatie*

Voor de Commissie is niet vast te stellen wanneer de intieme relatie tussen verweerder en mevrouw D. is ontstaan. Klager heeft in dit verband ook geen datum van aanvang genoemd. Voorzover klager van oordeel mocht zijn dat de relatie is aangevangen ten tijde van de ontdekking van de WhatsApp berichten tussen verweerder en mevrouw D. in oktober 2018, kan de Commissie dit niet beoordelen, omdat klager deze WhatsApp berichten niet heeft overgelegd, maar slechts de berichten in de periode begin februari tot begin maart 2019. Verweerder heeft gesteld dat zich na de beëindiging van de therapie een vriendschap tussen hem en mevrouw D. heeft ontwikkeld, die zich uiteindelijk heeft ontwikkeld tot een intieme relatie in februari 2019.

De Commissie neemt aan dat de relatie tussen beiden in ieder geval is gestart op 1 februari 2019, op welke datum beiden zijn aangetroffen in een hotelkamer. Daarnaast geven de WhatsApp berichten tussen beiden in februari 2019, waarin wordt gesproken over een gezamenlijke toekomst er blijk van dat de relatie toen al enige tijd bestond.

Voor de Commissie is de datum van aanvang van de relatie echter niet bepalend om te kunnen beoordelen of verweerder de beroepscode heeft overschreden.

Bij de beoordeling van dit klachtonderdeel kent de Commissie geen betekenis toe aan de opmerking van verweerder, dat hij en mevrouw D. naar elkaar werden gedreven als gevolg van het controlegedrag van klager. Dit geldt ook voor zijn opmerking dat hij en mevrouw D. zich als gevolg van de controle door klager verdacht gingen gedragen. Verweerder kan klager niet verwijten dat hij duidelijkheid wenste over de vraag wat er tussen zijn echtgenote en verweerder speelde.

Uitgaand van 15 augustus 2018 als einddatum van de therapie en van 1 februari 2019 als begindatum van de relatie, is de conclusie dat de relatie binnen een periode van een half jaar na het eindigen van de therapie is ontstaan. Dit brengt een overtreding van artikel 3.5.6. van de beroepscode van NVAGT met zich mee. Indien het tuchtrecht van NVAGT via RBCZ zou zijn ondergebracht bij TCZ, zou deze schending reeds gegrondheid van de klacht met zich mee hebben gebracht.

4. *Verblijf van mevrouw D. in vakantiewoning*

Volgens verweerder mocht mevrouw D. met medeweten van klager in zijn vakantiewoning verblijven, buiten de aanwezigheid van verweerder.

Klager heeft hierover in zijn reactie op het verweerschrift gesteld dat hij van mevrouw D. had vernomen dat het verblijf in de vakantiewoning onderdeel was van de therapie, dat de caravan eigendom van de kajakvereniging was en dat verweerder nog thuis bij zijn echtgenote woonde. Later heeft hij vernomen dat verweerder al vanaf begin 2018 permanent in de caravan verbleef.

De Commissie kan niet vaststellen of verweerder en mevrouw D. steeds samen in de caravan verbleven, maar acht dit wel aannemelijk, gelet op de onderlinge verhouding tussen verweerder en zijn echtgenote mevrouw R. Uit de stukken, waaronder de brief van mevrouw R. aan het bestuur van de NVPA d.d. 5 februari 2019, blijkt dat verweerder en mevrouw R. al vanaf begin 2018 feitelijk uiteen waren en gescheiden van elkaar leefden.

5. *Aard kajakken en kajaklessen*

Volgens klager ging verweerder buiten de therapie om met mevrouw D. kajakken.

Verweerder heeft gesteld dat het een gezamenlijke sportieve activiteit betrof, die na het eindigen van de therapie plaatsvond. Ter zitting heeft verweerder echter verklaard dat de kajaklessen en kajaksessies een therapeutisch karakter hadden. Ook mevrouw D. heeft klager meegedeeld dat het kajakken onderdeel van de therapie was.

Volgens de Commissie staat daarmee vast dat de therapeutische verhouding tussen verweerder en mevrouw D. niet is geëindigd na het beëindigen van de therapie op de praktijk van verweerder.

Oordeel

Voor haar oordeel met betrekking tot dit klachtonderdeel (alsmede de hierna nog te behandelen klachtonderdelen) kent de Commissie doorslaggevende betekenis toe aan de inhoud van de samenvatting van de WhatsApp berichten tussen verweerder en mevrouw D.

in de periode 14 tot 21 februari 2019 (bijlage 7 bij de stukken die klager op 30 januari jl. bij de Commissie indiende).

Volgens de Commissie wordt uit deze berichten duidelijk dat verweerder en mevrouw D. afspraken hebben gemaakt om de tussen hen ontstane relatie achteraf te rechtvaardigen. Deze afspraken betreffen de einddatum van de therapie, het begin van de relatie en de vernietiging van het dossier. Tevens wordt in de berichten duidelijk dat rekening wordt gehouden met een eventuele klachtprocedure. Duidelijk wordt ook dat verweerder zelf een brief heeft opgesteld voor mevrouw D. waarin zij hem verzoekt het dossier te vernietigen.

De Commissie vindt deze gang van zaken zeer kwalijk. Verweerder heeft tijdens de hoorzitting zelf naar voren gebracht dat de chats verdacht overkomen en bedoeld waren om de zaak achteraf dicht te timmeren. Verweerder heeft er met de chats blijk van gegeven bekend te zijn met de termijn waarbinnen volgens de beroepscode van de NVAGT een relatie met een (voormalig) cliënt niet is toegestaan en daarmee op de hoogte te zijn van de klachtwaardigheid van zijn gedrag. Hij heeft daarvoor op geen enkele wijze de verantwoordelijkheid genomen. In plaats daarvan heeft hij zijn (voormalige) cliënte geïnstrueerd wat zij moest doen om tuchtrechtelijke gevolgen voor hem te voorkomen.

Dit brengt de Commissie tot de conclusie dat klachtonderdeel A gegrond is.

Aangenomen dat de therapie niet was geëindigd (de kajaksessies waren onderdeel van de therapie, althans hadden een therapeutisch karakter), is verweerder met een cliënte een relatie aangegaan. Daarmee heeft verweerder niet alleen artikel 5.3.6. van de beroepscode van de NVAGT overtreden, maar ook artikel 8 lid 7 van de beroepscode van NVPA en de artikelen III. 3.1.4 en II 3.1.5 van de beroepscode van RBCZ.

Indien aangenomen wordt dat de therapie was geëindigd op 15 augustus 2018, heeft verweerder evenzeer tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld. Zoals de Commissie in het voorgaande al heeft opgemerkt, had verweerder mevrouw D., die haar therapeutische doelen kennelijk nog niet had bereikt, moeten verwijzen naar andere therapeut en zelf afstand moeten nemen. In plaats daarvan heeft verweerder het nodig gevonden om haar, bij wijze van therapie, kajaklessen te geven, met haar te kajakken en haar te doen verblijven in zijn vakantiewoning. Daarmee heeft verweerder - die naar het oordeel van de Commissie als gevolg van de lange duur van de therapie een afhankelijkheidsrelatie heeft gecreëerd- de plaats die hij het in leven van mevrouw D. had juist versterkt en tevens haar nog meer in een afhankelijkheidspositie gebracht.

Volgens de Commissie heeft verweerder daarmee tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld en artikel III.3.1.6 van de beroepscode van RBCZ geschonden. Volgens deze bepaling diende verweerder voor het aangaan van de intieme relatie te onderzoeken of de professionele relatie geen overwegende betekenis meer had. Dat was wel aan de orde, omdat de therapie was geëindigd, maar er nog wel een hulpvraag bij mevrouw D. was. Bovendien had verweerder bij het aangaan van de relatie met mevrouw D. alle zorgvuldigheid in acht moeten nemen, die van hem verwacht mocht worden. Dit is niet gebeurd, hetgeen verweerder ook heeft bevestigd tijdens de hoorzitting.

De klachtonderdelen B tot en met E en H behoeven volgens de Commissie, anders dan klachtonderdeel A, geen uitvoerige bespreking.

5.3.2.

Klachtonderdeel B. WhatsApp berichten

Volgens de Commissie is het versturen van seksuele berichten door verweerder aan mevrouw D., afzonderlijk bezien, niet tuchtrechtelijk verwijtbaar. Klager heeft afschriften van de WhatsApp berichten tussen verweerder en mevrouw D. in februari 2019 overgelegd. Op dat moment hadden zij al een relatie. Tevens heeft klager in oktober 2018 WhatsApp berichten tussen hen op de telefoon van mevrouw D. gelezen. Deze berichten heeft klager niet aan de Commissie overgelegd. De Commissie kan zich vinden in het standpunt van verweerder dat in de overgangsfase van de vriendschappelijke naar de intieme relatie van verweerder en mevrouw D. weliswaar berichten zijn gewisseld, maar dat dit niet tuchtrechtelijk verwijtbaar is. Bovendien zijn de gewisselde berichten al in de beoordeling meegenomen van klachtonderdeel A, zodat de Commissie geen aanleiding ziet om verweerder daarvoor afzonderlijk tuchtrechtelijk een verwijt te maken.

5.3.3.

Klachtonderdeel C. Telefoongesprekken buiten de therapie om

Klager is van oordeel dat verweerder buiten de therapie om lange telefoongesprekken met mevrouw D. heeft gevoerd.

Verweerder heeft in zijn verweerschrift gesteld dat hij tijdens de behandelrelatie geen lange telefoongesprekken met mevrouw D. heeft gevoerd en dat dit ook niet zou blijken uit de bijlagen bij het klaagschrift. Klager heeft als bijlage bij zijn reactie op het verweerschrift van verweerder een telefoonrekening van Telfort d.d. 8 januari 2019 overgelegd. De specificatie van de telefoongesprekken betreft de periode 9 december tot 7 januari. De Commissie constateert dat in deze periode een aantal lange telefoongesprekken is gevoerd, maar dat

deze verschillende telefoonnummers betreffen. De Commissie kan de juistheid van dit verwijt dan ook niet vaststellen. Dit klachtonderdeel is volgens de Commissie ongegrond.

5.3.4.

Klachtonderdeel D. Kajakken buiten de therapie om

De Commissie heeft haar visie met betrekking tot de kajaklessen en het kajakken al in haar overwegingen en oordeel met betrekking klachtonderdeel A betrokken. De Commissie is van oordeel dat het kajakken van verweerder en mevrouw D. op zichzelf niet als tuchtrechtelijk verwijtbaar kan worden aangemerkt. Dit klachtonderdeel is volgens de Commissie ongegrond.

5.3.5.

Klachtonderdeel E. Verblijf in de vakantiewoning

Het verblijf van mevrouw D. in de vakantiewoning van verweerder is al beoordeeld in het kader van de behandeling van klachtonderdeel A. Hetgeen de Commissie heeft opgemerkt onder klachtonderdeel D, is ook met betrekking tot dit klachtonderdeel van toepassing. Klachtonderdeel E. is volgens de Commissie daarmee eveneens ongegrond.

5.3.6.

Klachtonderdeel H. Bijstand tijdens echtscheidingsprocedure

Volgens klager is het tuchtrechtelijk verwijtbaar dat verweerder mevrouw D. heeft bijgestaan tijdens de echtscheiding. Verweerder heeft bevestigd dat hij mevrouw D. heeft gesteund. Hij heeft dit gedaan na beëindiging van de behandelrelatie en op vriendschappelijke basis. Hij ontkent dat sprake is van tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen.

De Commissie is met verweerder van oordeel dat deze bijstand heeft plaatsgevonden na de behandelrelatie en op vriendschappelijke basis. Bovendien was er op dat moment wellicht al sprake van een relatie tussen verweerder en mevrouw D. Op grond daarvan is de Commissie van oordeel dat dit klachtonderdeel ongegrond is.

Oordeel Commissie

Samenvattend is de Commissie van oordeel dat klachtonderdeel A gegrond is en de klachtonderdelen B tot en met E en klachtonderdeel H ongegrond.

5.4

Klachtonderdeel F. Onnodig lange duur therapie

Beoordeling

Volgens verweerder had mevrouw D. diverse en uiteenlopende hulpvragen, waarvoor hij haar therapie heeft geboden. In verband met de privacy kan verweerder daar geen mededelingen over doen. Volgens verweerder heeft klager zijn standpunt ook onvoldoende onderbouwd.

In zijn nadere reactie d.d. 30 januari 2020 heeft klager gesteld dat 10 tot 15 keer therapiesessies plaats zouden vinden en dat doorverwijzing zou volgen wanneer meer sessies nodig zouden zijn, hetgeen niet is gebeurd. Volgens klager heeft verweerder blijkens het verweerschrift (bijlage 4) 88 behandelingen uitgevoerd, waarvoor klager en mevrouw D. geen vergoeding ontvingen. Volgens klager had verweerder de behandeling moeten staken, omdat er geen vooruitgang was. Ook is er geen nieuw behandelingsplan of nieuwe overeenkomst opgesteld, waaruit zou blijken of er nieuwe hulpvragen waren.

De Commissie stelt voorop dat klager en mevrouw D. zich aanvankelijk gezamenlijk tot verweerder hadden gewend in verband met relatietherapie, welke therapie later werd overgenomen door mevrouw R.

De destijds gemaakte afspraken betroffen dan ook de relatietherapie en niet de individuele therapie. De Commissie gaat ervan uit dat een nieuw, afzonderlijk behandelplan is opgesteld voor de individuele therapie van mevrouw D. Of het aantal behandelingen in verband met de individuele therapie al dan niet redelijk was, kan de Commissie daarom niet beoordelen.

Wel is de Commissie van mening dat verweerder mevrouw D. eerder had moeten of kunnen verwijzen, temeer nu verweerder tijdens de hoorzitting heeft gesteld dat de therapie is geëindigd omdat er geen vooruitgang was. Indien daarvan al eerder sprake was, zou dat volgens de Commissie aanleiding moeten zijn geweest voor verweerder om mevrouw D. eerder te verwijzen. Omdat de Commissie niet bekend is met de inhoud van de therapie door verweerder, kan zij niet oordelen over de duur daarvan. Zij is dan ook van oordeel dat klager niet ontvankelijk is met betrekking tot dit klachtonderdeel.

Oordeel Commissie

De Commissie verklaart klager niet-ontvankelijk met betrekking tot klachtonderdeel F.

5.5.

Klachtonderdeel G. Vernietiging/aanpassing (digitale) dossier

Beoordeling

Volgens verweerder betreft het verzoek tot vernietiging het individuele dossier van mevrouw Terpstra, niet het dossier met betrekking tot de relatietherapie.

De Commissie kan niet verifiëren of sprake is van één dossier of van twee afzonderlijke dossiers. Gelet op de inhoud van de verklaring van mevrouw R. in combinatie met de klacht van klager gaat de Commissie ervan uit, dat het om één en hetzelfde dossier gaat. Op het verzoek tot vernietiging, overgelegd als productie 2 bij het verweerschrift van verweerder, staat als dossiernummer vermeld: dossier Ditzelfde nummer staat vermeld op de facturen van verweerder ten tijde van de relatietherapie.

Dit brengt met zich mee dat verweerder het dossier slechts had mogen vernietigen op gezamenlijk verzoek van klager en mevrouw D.

De Commissie vindt de reden van de vernietiging van het dossier en de wijze waarop deze tot stand is gekomen verwerpelijk. Zoals blijkt uit de WhatsApp berichten tussen verweerder en mevrouw D. in de periode 14 februari tot 21 februari 2019, is het verzoek tot vernietiging geenszins gedaan op 2 augustus 2018, maar heeft antidatering plaatsgevonden, hetgeen strafbaar is. Dit geldt ook voor het verzoek tot vernietiging van mevrouw D. aan verweerder d.d. 31 oktober 2018. Dit acht het College van Toezicht laakbaar.

Naar klager in zijn reactie d.d. 30 januari 2020 onweersproken heeft gesteld, heeft mevrouw D. pas in februari 2019 een verzoek tot vernietiging van het dossier getekend. Uit de overgelegde WhatsApp berichten blijkt dat verweerder mevrouw D. instructies heeft gegeven voor een aantal door haar uit te voeren acties, waaronder de antidatering van stukken.

Volgens de Commissie heeft verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld. Dit geldt niet alleen voor de wijze waarop de vernietiging van het dossier tot stand is gekomen. Ook heeft ten onrechte vernietiging van het gezamenlijke dossier van klager en mevrouw D. bij de praktijk van verweerder plaatsgevonden, zonder dat klager hiertoe mede opdracht heeft gegeven.

Oordeel Commissie

De Commissie oordeelt dat dit klachtonderdeel gegrond is.

5.6.

Klachtonderdeel I. Tekst en uitleg verweerder

Klager verwijt verweerder dat hij geen tekst en uitleg wenst te geven met betrekking tot de diverse klachtonderdelen in de periode voorafgaand aan de onderhavige procedure.

Beoordeling

Volgens verweerder is hij niet gerechtigd om zonder toestemming van mevrouw D. informatie te verstrekken aan klager over de behandelrelatie. Verweerder stelt een aanbod te hebben gedaan om met zijn drieën een gesprek aan te gaan. Mevrouw D. zou niet bereid zijn geweest tot een gesprek.

Klager heeft in zijn nadere reactie d.d. 30 januari 2020 gesteld dat verweerder doelbewust het contact dat hij zocht met mevrouw R. heeft belemmerd. Zij reageerde niet op een verzoek van klager om hem terug te bellen. Volgens klager heeft verweerder mevrouw R. ten onrechte meegedeeld dat zij niet hoefde terug te bellen, omdat verweerder dit al zou hebben afgehandeld.

Deze stelling komt overeen met de verklaring in de brief van mevrouw R. aan het bestuur van de NVPA d.d. 5 februari 2019, welke brief de Commissie zoals besproken tijdens de hoorzitting, heeft aangemerkt als een schriftelijke getuigenverklaring.

De Commissie zal dan ook uitgaan van de juistheid van de stellingen van klager en mevrouw R. en komt daarmee tot het oordeel dat dit klachtonderdeel gegrond is. Verweerder is het contact met klager uit de weg gegaan en heeft daarmee geen verantwoordelijkheid genomen voor de schending van de beroepscode die op zijn handelen als therapeut van toepassing zijn.

Oordeel Commissie

De Commissie is van oordeel dat klachtonderdeel I gegrond is.

5.7

Samenvatting

Alles overwegend komt het College van Toezicht tot het oordeel dat alle feiten en omstandigheden in aanmerking genomen, het opleggen van een sanctie aan verweerder op zijn plaats is.

Zoals de Commissie in het voorgaande al heeft overwogen, rekent zij het verweerder zwaar aan, dat hij er blijk van heeft gegeven de beroepscode niet serieus te nemen. Verweerder heeft de therapie met mevrouw D. beëindigd, heeft haar niet verwezen naar een andere therapeut en heeft geen

afstand van haar genomen. Hij is in plaats daarvan als therapeut voor mevrouw D. aanwezig gebleven en heeft het privécontact met haar geïntensiveerd, waarbij een relatie tussen hen is ontstaan. Teneinde te voorkomen, danwel te bemoeilijken dat hij hierop tuchtrechtelijk aangesproken zou worden, heeft hij mevrouw D. aangezet tot valsheid in geschrifte, door haar te verzoeken het dossier ter vernietigen en het verzoek daartoe te antidateren.

De Commissie betreft hierbij ook het gebrek aan transparantie en de onduidelijkheden die daardoor zijn blijven bestaan over diverse gebeurtenissen, ondanks daarover ter zitting gestelde vragen.

De Commissie betreft bij haar oordeel ook de opmerkingen van de getuige, mevrouw R. Zij heeft gesteld dat het niet voor het eerst is dat verweerder niet professioneel handelt. Zo heeft zij in drie andere gevallen vermoedens van grensoverschrijdend handelen door verweerder gehad. Tevens heeft zij tijdens het getuigenverhoor gesteld dat de man privécontact heeft met een voormalige cliënt, terwijl de zoon van deze cliënt ook door verweerder behandeld wordt. Dit brengt met zich mee dat de Commissie er niet van uit kan gaan dat de schending van de beroepscodes door verweerder eenmalig zal zijn.

De Commissie neemt hierbij tenslotte de houding van verweerder gedurende de procedure en tijdens de hoorzitting in aanmerking. Verweerder heeft tijdens de hoorzitting toegeven dat hij niet professioneel heeft gehandeld. Desondanks heeft deze enkele mededeling de Commissie er niet van overtuigd dat dit door hem ook zo wordt ervaren. Kans op herhaling valt volgens de Commissie dan ook niet uit te sluiten.

Alle feiten en omstandigheden in aanmerking genomen, ziet het College van Toezicht aanleiding om verweerder een sanctie op te leggen van een onvoorwaardelijke schorsing voor de maximumduur van één jaar.

6. DE BESLISSING

Het College van Toezicht :

- I. Verklaart klager ontvankelijk in zijn klachten;
- II. Verklaart de klacht van klager genoemd onder A gegrond;
- III. Verklaart de klachten van klager genoemd onder B tot en met E ongegrond;
- IV. Verklaart klager niet-ontvankelijk met betrekking tot klachtonderdeel F;

- V. Verklaart de klacht van klager genoemd onder G. gegrond;
- VI. Verklaart de klacht van klager genoemd onder H ongegrond;
- VII. Verklaart de klacht van klager genoemd onder I gegrond;
- VIII. Stelt vast dat beklaagde de artikelen III. 2.1.4, III 2.1.5 en III 2.1.6 van de beroepscode van RBCZ en artikel 8 van de NVPA heeft geschonden;
- IX. Legt aan beklaagde de maatregel van een onvoorwaardelijke schorsing voor de maximumduur van één jaar op.
- X. Wijst af het meer of anders verzochte.

Aldus gedaan door mr. J.H. van den Berg, voorzitter, G.H. van Nie en M.M. van der Horst, leden, in tegenwoordigheid van A. Hendriks, secretaris.

Voorzitter

Secretaris

Tegen deze beslissing kan binnen zes weken na de dag van verzending van het afschrift ervan schriftelijk hoger beroep worden ingesteld bij de het College van Beroep door:

- a. De klager en/of klagster, voorzover de klacht is afgewezen of ongegrond verklaard, of voorzover hij/zij niet-ontvankelijk is verklaard;
- b. Degene over wie is geklaagd;

Het tot het College van Beroep gerichte beroepschrift dient binnen de beroepstermijn te worden ingezonden bij de secretaris van het College van Beroep.